

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af kommunernes ret til at fradrage i kontanthjælpen.

(Beslutningsforslag nr. B 39).

Forslag til folketingsbeslutning om ret til lønindkomst uden fradrag i ægtefælles kontanthjælp.

(Beslutningsforslag nr. B 40).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Aage Frandsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed og øget parlamentarisk indflydelse på våbeneksportpolitikken.

(Beslutningsforslag nr. B 41).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 5:

Forespørgsel til finansministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om konsekvenserne af regeringens økonomiske aftale med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om henholdsvis kommunernes og amtskommunernes økonomi i forhold til mulighederne for at leve op til de løfter, der blev givet op til valgene den 20. november sidste år på bl.a. det sociale område, uddannelsesområdet, sygehusområdet, skatteområdet m.v.«

Af Aage Frandsen (SF), Lene Garsdal (SF), Villy Søvnald (SF) og Kristen Touborg (SF).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 9/10 2002).

Begrundelse

Aage Frandsen (SF):

For et år siden op til folketingsvalget hørte vi gang på gang om, at VK-partierne ville gøre en masse for velfærden i Danmark, først og fremmest for de gamle og for de syge. Der blev lovet 500 mio. kr. til kommunerne til ældreområdet, og der blev lovet 1,5 mia. kr. til amtskommunerne til sygehusområdet.

Siden da har VK-regeringen så gennemført en finanslov med skattestop og lavet aftaler om en

ny finanslov, der også indeholder skattestop, og der er lavet en kommuneaftale, hvor kommunernes og amtskommunernes økonomi fastlægges i meget stramme rammer.

Umiddelbart kunne det måske nok lyde, som om 1,5 mia. kr. til sygehusområdet var ganske meget, men i forhold til den udvikling, vi har set gennem den sidste halve snes år, er 1,5 mia. kr. ekstra om året ikke noget særligt.

Netop på grund af den stramme økonomi, som kommuner og amtskommuner er bundet i, er det ikke særlig overraskende, at en række kommuner og amtskommuner nu har store problemer med at få økonomien til at hænge sammen, hvilket bl.a. netop er et resultat af det, som ligger i kommuneaftalen, men også af det, som ligger i skattestoppet.

Vi vil derfor gerne have denne drøftelse på baggrund af den kommuneaftale, som blev indgået i sommer, og også af de konsekvenser af den, som vi nu kender nogenlunde, men også kun nogenlunde.

Besvarelse

Finansministeren (Thor Pedersen):

I juni måned 2002 indgik regeringen økonomiaftaler med henholdsvis Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om kommunernes og amternes økonomi for 2003.

Aftalerne indebar, at der i 2003 blev afsat ca. 2,5 mia. kr. til nye initiativer i forhold til 2002. Det var hensigten i aftalerne, at disse øgede ressourcer skulle prioriteres til de helt centrale velfærdsområder i kommuner og amter. Aftalerne sikrer således finansiering af forbedringer på sygehusområdet, dækning af øgede medicinudgifter, på socialområdet, herunder til en indsats for særlig vanskeligt stillede børn og unge f.eks. i døgntilbud, på folkeskoleområdet og til de svage grupper i samfundet, hjemløse, narkomaner, sindslidende og prostituerede.

De kommunale budgetter er nu vedtaget, og det er tid til at gøre regnskabet op. For den samlede kommunale sektor er der tale om et meget fint resultat. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen har gjort et stort stykke arbejde for at sikre, at aftalerne blev gennemført i budgetterne. Det er der grund til at rose dem for.

I kommunerne under Kommunernes Landsforening er råderummet til serviceudgifter i 2003 forøget med 800 mio. kr. i alt. Det forøgede råderum er især udmøntet på de to centrale vel-